

סיון תשפ"ו

פרשת
נשא

408

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

הג שבועות אפנינו. הג מתן תורה! לאחר שבוע שבועות בהם בני ישראל צועדים במדבר הם מגיעים אהר סיון ובו מקבלים את התורה הקדושה. הגו מרגע זה ועד עולם - צמ ישראל מקבל ציוני את החוקים והמשפטים בהם ציונה אמתנו ה'. המצוות הן הדריך שבה ה' מלמד אותנו להתנהג בעולם. בהסד, באהבה אכזאת ובתורה אה'. כל אומות העולם לא רצו לקבל צויהם את המצוות אבל אנחנו כבינו אהמליך את ה' בעולם צו ידי קיום מצוותיו בכל רגע ורגע. שנכבה לקבל את התורה בשמחה.

הג שבועות שמח!

מחכים להתחנות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומלמדינו אתכם אהמליך לקבל את הצוונים בבית הספר, בגיז
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 מניית עבט לוי ותפקידי המשפחות השונות בעשיאת המשכן.

2 פירוט האנשים הטמאים שצריכים לצאת מחוץ למחנה.

3 פרשת הנזיר - אדם שקיבל על עצמו נזירות לא מסתפר ולא שותה יין. בסוף תקופת הנזירות שלו הוא צריך להביא קרבן.

4 ברכת הכהנים. הברכה בה מברכים הכהנים את העם, עד היום.

5 מתנות הנשיאים. בניית המשכן הסתיימה וכעת ניתן להקריב קורבנות. נשיאי העבטים מביאים קורבנות. בכל יום נשיא אחר. כך במשך שניים עשר יום.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

יוסי בן השמונה עלה עם משפחתו מאתיופיה לישראל, נושא בליבו געגועים לבית וחששות מהלא-נדודע. ביום הראשון בבית הספר "אורות התורה", הוא ישב מבוים בקצה הכיתה, עד שדני, התיישב לידו והחל להיות חבר שלו. כששיעור מולדת עסק במנהגי עדות, דני עודד את יוסי לספר על חג הסיגד שחגגו באתיופיה. למחרת, המורה ביקשה מיוסי להביא חפץ המייצג את מסורת משפחתו והוא הביא את מטריית הקיים (כהן דת אתיופי) שסבו נתן לו כמזכרת. הכיתה התפעלה מהסיפורים על הגעגועים העזים לירושלים והמסע המפרך שעברו רבים בדרך לארץ ישראל. בטקס יום העצמאות, יוסי עמד גאה לצד חבריו החדשים, לבוש בלבן, והבין שהוא חלק משרשרת הדורות של עם ישראל השב לארצו. "ארץ ישראל", אמר אבא בערב כשהביטו אל הנוף הירושלמי, "היא החלום שחלמנו עליו אלפי שנים, והנה אנחנו כאן, ממשיכים את סיפור עמנו." יוסי הנהן, ולראשונה הרגיש שהוא באמת בבית.

פולק בפזמון פבארה...

הלכה ומעשה

מה ההבדל בין חג לשבת?

"ששת הימים האלו שאסרן הכתוב בעשיית מלאכה -- שהן ראשון ושביעי של פסח, וראשון ושמיני של חג הסוכות, וביום חג השבועות, ובאחד לחודש השביעי -- הן הנקראין ימים טובים. ושבת כולן שווה, שהן אסורין בכל מלאכת עבודה, חוץ ממלאכה שהיא לצורך אכילה, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש...". (שמות יב, טז).

הלכה למעשה:

בניגוד לשבת, בחגים מותר לבשל לצורך החג עצמו. הבישול נקרא בישול לצורך 'אוכל נפש'. גם בבישול זה יש סייגים והלכות. למשל - אסור להדליק אש אלא להשתמש בהעברה מאש שכבר דולקת ועוד.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

מנהג עתיק ואהוב בחג השבועות, הוא לאכול מאכלי חלב מסוגים שונים: גבינה, חלב, פשטידות וכיוצא באלו. יש מספר הסברים למנהג אכילת מאכלי חלב בחג מתן תורה:
זכר לקורבן שתי הלחם - בחג השבועות היו מביאים לבית המקדש את קרבן "שתי הלחם", המורכב משני לחמים. לזכר הקורבן, אוכלים במהלך חג השבועות שתי סעודות: הראשונה היא סעודה חלבית, והשניה שלאחריה סעודה בשרית. נולדים כתינוק ששונה חלב - טעם נוסף לאכילת מאכלי חלב בחג השבועות הוא לרמוז לנו שבחג השבועות, כולנו כאומה נולדים מחדש כפי שנולד התינוק, שמורגל בשתיית חלב. כך אנחנו, אף על פי שעברנו מה שעברנו, נוכל להתחיל מחדש כמו תינוקות רכים להתקרב אל הקב"ה ולקיים מצוותיו.

חידות וחידודים

פ	מ	נ	ה	ש	ח	ג	א
צ	י	כ	ג	מ	ג	ל	ע
מ	מ	צ	ק	נ	ב	י	ב
נ	נ	מ	ה	ת	י	ד	ה
ש	ו	ק	ו	ע	נ	ה	ר
ה	ה	נ	י	כ	ה	ר	ק
ע	ח	מ	א	ה	ע	ג	ס
ב	כ	ט	א	ר	ה	ב	ס

חלב / גבינה / חמאה / גלידה / שמנת / שוקו / פיצה

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

אוהל

יין

קערת כסף

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

דרור יקרא / דונש בן לברט

דְּרוֹר יִקְרָא לְבֵן וּלְבַת וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ קֶבֶת נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֵּת שְׁבוּ נוּחוּ בַּיּוֹם שַׁבָּת	דְּרוֹךְ בְּכָל בְּתוּךְ בְּצַרְהָ וְגַם אָדוּם אֲשֶׁר גָּבְרָה נִתְּץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה שִׁמְעֵ קוֹלֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא	דְּרֹשׁ נוֹי וְאוֹלָמֵי וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי נִטַּע שׂוֹרֵק בְּתוּךְ בְּרָמִי שִׁעָה שׁוֹעֵת בְּנֵי עִמִּי
הַדּוֹךְ קָמִי אֶל קִנְיָא כְּמוֹג לֵבָב וּבְמַגְנָה וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה לְשׁוֹנֵנוּ לֵךְ רֵבָה	אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר הַר הַדָּס שְׁטָה בְּרוֹשׁ תִּדְבָר וְלִמְזֶהִיר וְלִנְזָהֵר שְׁלוֹ מִים תֵּן כְּמִי נְהַר	דְּעָה חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ וְהִיא כֶּתֶר לְרֵאשֶׁךָ נִצַּר מִצִּנּוֹת קִדְשֶׁךָ שְׁמֹר שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ

